

Matei Vișniec

Vi se pare cumva nedreaptă
dispariția dumneavoastră?

2019

Cuprins

Introducere

Nu mai era loc / 7
Gunoierul care mă ajuta să mă spăl pe mâini / 8
Ar fi vrut să ridice o piatră / 9
Prin arderea pînă la capăt / 11
Dezastrul nu mai poate fi oprit / 12
Eu sunt făcut să stric totul / 13
Ne-ați înnebunit cu ticurile dumneavoastră / 14
Fără balene / 15
Stupizi mai sunt și extratereștrii / 16
Merci beaucoup / 18
Ceea ce pe el îl destabilizează total / 19
Fulgurații pe data de 11 martie 2011 în Grădina Luxembourg / 20
Eu / 21
Agresat cum nu mai fusese niciodată / 23
În aşteptarea unei cafele / 24
Accesibil doar oamenilor care nu au nimic de spus / 26
Un text cu cheie / 28
Amsterdam / 29
M-am strîns ca un ghem / 30
Al doilea născut / 31
Alte anomalii se întîmplă / 32

Cuprins

Zece mii de lucrări de doctorat / 37
Două scaune / 38
Piața de nimicuri / 39
Îl atinge cu coada / 40
Un lac devenise și incinta tribunalului / 41
Magazinul de porțelanuri / 42
De două ori pe zi / 43
Își cerură banii înapoi / 44
Vizitatorul inocent / 45
Se petreceea ceva pe cer / 46
Împreună / 48
Prin topirea cheilor / 49
Din cauza tensiunii / 50
Ele merg împreună / 51
În direcția cerului / 52
Încă adormit / 53
O privire profund eronată / 54
Poem scris la Auxerre în Burgundia pe data de 12 februarie 2016 după ce am citit într-o frumoasă librărie, la ora șapte seara, în fața a 14 oameni, fragmente din romanul meu <i>Negustorul de începuturi /</i> <i>de roman proaspăt publicat în Franța / 56</i>
Din direcția inimii / 57
În sus și în jos / 58
Ne place să vorbim privindu-l / 59

Încheiere

- Poem strict muzical 1 / 93
Poem strict muzical 2 / 94
Poem strict muzical 3 / 95
Poem strict muzical 4 / 96
Poem strict muzical 5 / 98
Poem strict muzical 6 / 99
Poem strict muzical 7 / 100
Poem strict muzical 8 / 101
Poem strict muzical 9 / 102
Poem strict muzical 10 / 103
Poem strict muzical 11 / 104
Poem strict muzical 12 / 105
Poem strict muzical 13 / 106
Poem strict muzical 14 / 107
Poem strict muzical 15 / 108
Poem strict muzical 16 (pentru Andra) / 109
Poem strict muzical 17 / 111
Poem strict muzical 18 / 112
Poem strict muzical 19 / 113
Poem strict muzical 20 / 114
Poem strict muzical 21 / 115
Poem strict muzical cu titlu: nu am putut transcrie
total / 116
Poem strict muzical cu titlu: pac! peste gură / 117
Rana / 118

Zece mii de lucrări de doctorat

Nimicul încercînd și el să imite infinitul
se răsuci brusc mușcîndu-se de ceafă
sperînd în felul acesta să se poată privi
măcar o secundă în oglindă

numai că oglinda se făcu țăndări
în fața privirii goale a nimicului
fiecare ciob de oglindă, tăios, necruțător
se înfipse apoi în carnea
trecătorilor, retezîndu-le tendoanele
ligamentele
nodulii, nervii, zilele săptămînii
începutul și sfîrșitul
nimeni nu înțelesе nimic
de ce atîta panică, de ce urlă mașinile salvării
să fi fost cutremur, război, erupție vulcanică?

o mie de ani dură panica
o cenușă neagră se asternu treptat peste oraș
cauza inițială a acestui cataclism
inspiră 1357 de tratate
și peste zece mii de lucrări de doctorat

Două scaune

În sala de aşteptare
un singur om și un singur scaun
mă aşez disciplinat nu mă uit
la ceas
ştiu că nu voi fi singur multă vreme

în sala de aşteptare
doi oameni și două scaune
ne aşezăm și aşteptăm
suntem disciplinați, nu
ne uităm unul la altul
nu vorbim între noi
ştim că nu vom rămâne singuri
multă vreme

în sala de aşteptare
o lume de oameni și scaune
ne aşezăm toți în tăcere
ştim că numai aşa vom putea naviga
fără să ne pierdem mințile
până mîine

Piața de nimicuri

Azi toate urmele au fost șterse
domnișoara Ri a vrut să dispara din
univers

n-am avut ce face, mi-am deschis venele
ca să poată intra aer curat în mine
atomii de aer au spălat totul
au remodelat visele au înlocuit ușile

cu pereți de beton

iar ferestrele au fost cauterizate
acum nu mai locuiește nimeni

în vechea poveste

până și cuvintele pronunțate
pe cînd mă plimbam cu ea prin piața de
nimicuri

au fost închise în mici cutii sferice
și trimise în dar unui zeu mut

Îl atinge cu coada

Domnul K. mă mai vizitează din cînd în cînd
intră, își scoate pălăria
se aşază la masa mea de lucru
nu atinge nimic, dar privirile
i se pierd în ceată

cînd pisica se plictisește
se apropie de domnul K.

îl atinge cu coada
domnul K. se trezește din reverie
se ridică, își pune pălăria
își ia rămas bun
și pleacă la alte cunoștințe

Un lac devenise și incinta tribunalului

Cînd să fie pronunțată sentință
brusc mi se făcu sete
am privit spre gardianul din stînga mea
era de apă
am privit spre judecător
era de apă
jurații erau și ei un cub de gheăță
 care se topea
un lac devenise și incinta tribunalului
iar avocatul acuzării și avocatul apărării
erau două fintini
de altfel se și intersectau la orizont
 cu oceanul
de atîta sete n-am auzit cuvintele de apă
 ale judecătorului
le-am băut cu aviditate
acum
îmi este ceva mai bine

Magazinul de porțelanuri

Cînd mai vii, domnișoară Rî
în magazinul meu de porțelanuri?

tu n-ai cum să știi, dar
de fiecare dată cînd le privești
ceștile, farfurioarele și bibelourile
din vitrine
se fisurează brusc
iar de câte ori le mîngîi cu palmele
după plecarea ta toate se transformă în nisip

dar ce contează oricum
toate se vor face praf într-o zi
așa că vino
mai admiră câte o vază
mai transformă în pulbere
cîte o oglindă
poți să intri și cu licornul tău dacă vrei
nu-l mai lăsa îن ploaie în față
magazinului meu de porțelanuri
intrați amîndoi
rugați-mă să vă fac un pachet cadou
aruncați totul în aer

De două ori pe zi

De vină era fără îndoială
gîndul venit pe furiș
infiltrat ca o ploaie în caldarîm
domnul Gînd îmi locuia acum
creierul
era un gînd rău, inutil să mai
precizez
nu mă mai lăsa în pace
trebuia să-l scot la plimbare
ca pe un cîine
de două ori pe zi
la naștere și la înviere

Își cerură banii înapoi

Lipsa de asperitați transformase toboganul
în noapte
lumile se ciocneau între ele fără muzicalitate
iată de ce spectatorii își cerură banii înapoi
și mă lăsară singur

actor stângaci, sufleor timid
n-am mai știut ce să fac
mă așteptam la toată această cruzime
dar nicidcum să fiu jupuit
de toate cuvintele
de limbă și de sunete
de șira gramaticală și de basorelieful sintaxei

ca un prost am așteptat în frig
în vid și în nedumerire
dar porțile teatrului au rămas închise
cuvîntul *teatru* se rotea doar lătrînd
în jurul meu

Respect pentru oameni și cărți

Vizitatorul innocent

Ce lume, câte întâmplări, câte oase
pe cîmpul de luptă
ce strigăte frumoase, ce
poeme nemuritoare după oroare

asa se dezvolta sămînța gîndirii
în mintea vizitatorului innocent
el nu mai văzuse niciodată
oameni în mișcare, civilizație pămînteană
iar acum era tulburat

ei știi ceva despre univers
ce nouă celorlalți născuți în univers
ne scapă
mai gîndi vizitatorul innocent
despre oameni
în timp ce era mîncat de viu
într-o salată de fructe de mare
de către oameni

Se petrece ceva pe cer

Se petrece ceva pe cer
nu știa nimeni prea bine ce
omul urcat pe umerii omului urcat pe
umerii omului urcat pe
umerii omului
încerca să vadă să înțeleagă să explice
cît de cît întîmplarea
cuvintele sale erau însă
luate de vînt arse de aripile exploziei
răsucite despuiate de sens inversate și
fărîmițate
ce-i spunea omul de pe umerii omului
omului de pe umerii omului
ajungea trunchiat neadevărat
ba chiar prostește
la omul de pe umerii omului de pe umerii
omului de pe
umerii omului
totuși, oamenii care țineau pe umerii lor alți
oameni
care țineau pe umerii lor alți oameni
care țineau pe umerii lor alți oameni
notară tot